

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 251) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Konsulenter i Sager vedrørende Præstegaardsbygninger.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 235; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 715).

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Udvalgets Indstillinger sattes først til Forhandling.

Ordføreren (Maegaard): Som det høje Ting vil se, har et Flertal indenfor det nedsatte Udvalg indstillet Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget i den Affattelse, Tinget gav det ved sidste Behandling af den samme Sag, hvorimod et Mindretal ved denne Lejlighed har udskilt sig og indstiller Lovforslaget til Vedtagelse i den Affattelse, som det har faaet i Folketinget. Der foreligger altsaa i Modsætning til sidst en Indstilling fra et Flertal og fra et Mindretal. Der er særlig to Spørgsmaal, som der har været Uenighed om mellem Folketinget og Landstinget og ligeledes Uenighed om mellem den højtærede Kirkeminister og Udvalgets Flertal her i Landstinget, det er først Udnævnelsen til eller Besættelsen af de Stillinger, som der er Tale om i det foreliggende Lovforslag, og dernæst den finansielle Side, om jeg saa maa kalde det, som berøres i dette Lovforslag. Vi har holdt paa her i Landstinget, at Besættelsen af disse Pladser skulde foretages af Ministeren paa Grundlag af en Indstilling fra Stiftsøvrigheden. Denne Opfattelse mener vi er berettiget, og det er ikke Udvalgets Flertals Hensigt i alt Fald for Tiden at fravige Besættel-

sesmaaden, som den er udtrykt i vort Ændringsforslag, og som det var udtrykt i den Betænkning, som vi afgav, da Lovforslaget forrige Gang var til Behandling. Det er sagt fra den højtærede Ministers Side, at Udvalget heroppe ikke var ganske enig, og at der var nogen Uklarhed over, hvad Udvalget tilsigtede. Jeg mener ikke, at Ministeren er helt berettiget til at sige det, thi ved at gennemlæse den Forhandling, vi havde her ved Sagens anden Behandling, og ved at gennemlæse den Betænkning, som Udvalget i sin Tid afgav, vil man se, at det er ganske klart, at Udvalget som saadant, altsaa hele Udvalget, var fuldt enig om, at Stiftsøvrigheden skulde have Indstillingsret og en Indstillingsret, som skulde respekteres. Det var hele Udvalget enig om. Ministeren mener imidlertid, at der har været en Uenighed, og det kan godt være, at denne Uenighed var til Stede til sidst her i Salen, men i Udvalget fandtes den ikke, den er nærmest fremkommet her i Salen.

Med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal mener vi fra Flertallets Side at have imødekommet Ministeren i hans Opfattelse, idet vi gerne har villet, at de Beløb, der er nødvendige til denne Sags praktiske Udførelse, skulde stilles til Raadighed paa Finansloven, men saaledes, at det kun var de nødvendige Beløb, der hver Aar kom til Udbetaling. Saa vidt jeg erindrer, har Ministeren tidligere sagt, at en Del af de Udgifter, der vilde følge af denne Lov, kunde afholdes af Lønningsfonden, men kun en ringe Del, i alt Fald foreløbig. Det har derfor været vor Opfattelse, at efterhaanden som Lønningsfonden vilde være i Stand til at overtage disse Udgifter, skulde Finansloven afastes fra disse Krav, men saa længe der ikke var tilstrækkelige Midler i Lønningsfonden, skulde de nødvendige Beløb afholdes paa Finansloven. Derfor har vi udtrykt os i Betænkningen, som vi har gjort, at de fortrinsvis skulde ydes af Statskassen, altsaa fortrinsvis, for saa vidt som Statskassen skulde udbetale de Beløb, Lønningsfonden ikke kan overkomme. Dette Standpunkt vil vi fastholde, og vi mener at kunne gøre det med Rette, idet vi ikke vil være med til, at Lønningsfonden skal belastes unødvendigt. Men vi mener, at for at faa Sagen igennem skal Statskassen træde hjælpende til paa den Maade, at hvad Lønningsfonden ikke kan overkomme, skal Statskassen skyde til.

Det har for saa vidt været en Tilfredsstillelse for mig som Ordfører, at